

WIM VAN GANSBEKE

25 mei

Het onbeschreven blad vòòr me, bezorgt me een akute aanval van paniek.

Aischulossen
Euripidessen

Terentiussen
Shakespeares
Goethes
Kotzebues
Rostands
Fletchers
Tsjechovs

Straussen

Williamsen
Bonds
Giraudoux

Beckets
Hildesheimers
Ortons
Weskers

Bethancourts
Vians

Kroetzen

Schnitzlers
Behans

Aristofanessen
Rederijkers
Vondels
Hebbels
Feydeaus
Fieldings
Wildes
Ibsens

Millers
Mahmets
Clausen
Fos
Ghelderodes

Ionescos
Lorcas
O'Caseys

Manets
Vilsens

De Prinsen en Van Morckhovens

Sofoklessen
Plautussen

Molières
Schillers
Grabbes
Goldonis
Beaumonts
Shaws
Strindbergs

O'Neills

Osbornes

Albees
Bernhards
Claudels

Brechtens
Adamovs
Büchners
Brentons

Dorsts

De Philippos
Talesniks

Genets

zoemen als muggen rond mijn hoofd en beletten me het denken. En dat is nog maar de voorhoede, die ik herken en wier namen ik vlijtig noteer in mijn dagboek. VOOR LATER!
Maar ook in mijn rug doemen ze op:

Stanislawskis
Meyerholds
Brooks
Reinhardts
Karges
Peymanns
Langhoffs
Dorps
Savarys
Zadeks
Goschen
Pommeltes
Herrmanns
Artauds
Piscators
Bergmanns
Kemps
Corsos
Streblers
Kantors
Lamertsen
Sireuils
Tillemansen
Lavellis
Grotowski's
Plançons
Le Comptes
Ostens
Gillissen
De Meesters
De Deckers

Vanhoves
Fabres
en
Decortes

grijpen me in de nekharen, porren me in de nieren en trappen op mijn adem, zodat ik nog ternauwernood, al blauw maar nog vlijtig de namen van wie ik herken weet te noteren in mijn dagboek. VOOR LATER!

Nu verschijnt boven mij een puntig zwaard aan een flinterdunne draad.

Een grijnzend,
kwijlend,
kronkelend,
kwaadaardig

en als een geit mekkerend wezen,

dat ik meen te herkennen als een demon geworden redaktielid van een teatertijdschrift, knipt met een van bloed druipende haagschaar en onder gruwelijk triest gelach, de draad door en de punt van het zwaard ploft in het onbeschreven blad vòòr me, op nog geen millimeter van mijn tot schrijven opgeheven, maar krachteloze hand.

Is dit (1) een nachtmerrie, (2) het einde van mei, (3) een stuk van Camoletti
of alle drie samen? Dokter? DOKTER!

Na
uren
i n t e n s i v e
care, blijkt iemand
op het bordje bij het
voeteneind van mijn bed
het woord

e i n d e s e i z o e n s m o e h e i d
te hebben genoteerd.

Twintig letters en we spelen voor 5.000 frank.

Af en tõe is het nederlands een afschuwelijke taal.

N.v.d.r. Wim Van Gansbeke werd in Etcetera 2 het slachtoffer van de zelduivel. "Het feit dat we het voortdurend hebben over 'theater vernieuwing' en niet over 'theaterrevolutie' is een curiosum op zichzelf" stond in Wims column te lezen. Moest natuurlijk zijn 'theaterrevolutie'.